

КІЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КІЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

2 грудня 2010 року

№38(2931)

Україна в європейському освітньому просторі

«Болонський процес: стан та перспективи розвитку вищої освіти в Україні» – таку назву мала IX Всеукраїнська науково-методична конференція, що 18-19 листопада пройшла в НТУУ «КПІ». Вона зібрала представників 58 ВНЗ України. До розгляду було заявлено понад 300 доповідей 230 авторів, які ввійшли до збірника матеріалів конференції, що їх роздали всім учасникам.

На пленарному засіданні присутніх привітав заступник міністра освіти і науки України Є.М.Суліма та поінформував про стратегію уряду щодо модернізації вищої освіти України в контексті Болонського процесу. Він наголосив, що відбувається інтеграція вітчизняних ВНЗ до європейського освітнього простору, зокрема, переорієнтація освітніх послуг відповідно до потреб ринку. Також зупинився на доступності освітніх послуг, підвищенні їх якості, забезпеченні інноваційного розвитку освіти та поглибленні міжнародної співпраці.

Проректор КНУ ім. Т.Шевченка В.А.Бугров виступив із доповіддю «Українська освіта: стратегічні орієнтири та проблеми розвитку», в якій йшлося про гармонізацію європейського освітнього простору, що сприятиме підготовці конкурентоспроможних фахівців, здатних адаптуватися в ринкових умовах. «Мотивація студентів і викладачів до співпраці – ось ключова теза», – вважає проректор. «В Україні понад 800 вищих навчальних закладів, – розмірковував далі доповідач, – але кількість не завжди себе виправдовує». Він певен, що повинна бути сформована суспільна думка, яка б впливала на те, якою має бути людина (особистість) після закінчення ВНЗ.

Перший проректор НТУУ «КПІ» Ю.І.Якименко поділився досвідом, напрацьованим у КПІ щодо забезпечення якості освіти. Присутні з великою зацікавленістю заслухали тези про те, що діяльність дослідницького університету базується на трикутнику знань: освіта – наука – інновації; вища школа має готувати освічену, високопрофесійну людину; рейтинг ВНЗ складається з рейтингів підрозділів, а ті, у свою чергу, залежать від рейтингу науково-педагогічних працівників. Юрій Іванович поінформував про пошук творчої молоді, що її здійснює КПІ через систему доуніверситетської підготовки та разом з КНУ відповідно до започаткованої ними програми «Майбутнє України»; про ранне занурення в науку, коли студенти починають виконувати практичні дослідження на базі спільних з провідними компаніями лабораторій, через науковий парк тощо, а потім магістерські роботи виллюються в кандидатські дисертації. Йшлося також про отримання другої освіти на базі КПІ, участь у програмі «Подвійний диплом» із зарубіжними партнерами та зворотний зв'язок з роботодавцями, що дозволяє коригувати навчальні програми під потреби виробництва і бізнесу.

Робота конференції тривала у шести секціях, де розглядалися питання формування єдиного простору вищої освіти; створення стандартів вищої освіти; конкурентоспроможності вищих навчальних закладів; інноваційного виміру вищої освіти; якості освіти; підготовки студентів з іноземних мов.

Узагальнені напрацювання та рекомендації було викладено в Рішенні конференції, яке передало до Міністерства і науки. Матеріали будуть використані при підготовці нормативних документів та пропозицій до Верховної Ради і Кабінету Міністрів України.

Н.Вдовенко

Виступає заступник міністра освіти і науки України Є.М.Суліма

Повернення до співпраці

4 листопада 2010 року в НТУУ «КПІ» перебував з візитом Надзвичайний і Повноважний Посол Туркменістану в Україні п. Нурберди Аманмурадович Аманмурадов (на фото).

Вітаючи пана посла, ректор М.З.Згуровський відмітив, що ми пам'ятаємо дружбу з Туркменістаном за радянських часів і що необхідно повернутися до активного співробітництва з дружньою країною.

Дипломатичні відносини між Україною і Туркменістаном встановлено в 1992 році шляхом підписан-

ня Протоколу про встановлення дипломатичних відносин між Україною і Туркменістаном.

Останнім часом активно розвиваються і зміцнюються українсько-туркменські гуманітарні зв'язки. Одним із яскравих прикладів цього є зацікавленість туркменської молоді у здобутті освіти у вищих навчальних закладах України. Україна стала першою державою, дипломи про вищу освіту та вчені звання якої визнаються в Туркменістані.

На теперішній час в НТУУ «КПІ» на різних спеціальностях навчаються 10 студентів та один аспірант з

Туркменістану. Студенти навчаються успішно і пройшли атестацію.

Пан посол подякував за підтримку, яку отримують туркменські студенти в НТУУ «КПІ», повідомив про плани Туркменістану збільшити кількість студентів для навчання у вишах України і, зокрема, в НТУУ «КПІ», про який є хороші відгуки в країні.

Також було досягнуто домовленості про обговорення перспектив подальшого розширення співпраці під час наступної зустрічі.

Інф. департаменту міжнародного співробітництва

Відкриття Українсько-французького центру в КПІ

Візит Надзвичайного і Повноважного Посла Французької Республіки в Україні п. Жака Фор до НТУУ «КПІ» відбувся 17 листопада. Він виступив перед студентами та співробітниками університету з лекцією «Про стан двосторонніх відносин у світлі останнього візиту Президента України В.Януковича до Парижу і в контексті післявиборчої ситуації». Пан посол поінформував, що Франція займає 34-ту позицію в списку імпортерів з України та 14-ту – в списку експортерів, вона на 7-му місці серед країн-інвесторів до України (4-5% всіх інвестицій в Україну). Понад півтори сотні французьких представництв та фірм працюють на українському ринку, які потребують освічених праців-

ників зі знанням мов. Це банківський сектор, аграрне виробництво, торгівля, авіабудування тощо. Саме французький консорціум буде новий саркофаг на Чорнобильській АЕС. Та діяльності французьких інвесторів заважає, зокрема, нестабільність українського юридичного й економічного законодавства, корупція, неповернення ПДВ та ін.

Та попри сьогоднішню невизначеність, Франція вважає Україну стратегічним партнером на Європейському континенті, підтримує на постійній основі добрі відносини між нашими країнами й очікує створення умов для реалізації партнерства і в нашій країні (покращення загального бізнес-клімату та правового поля). Так коротко п. Жак Фор окреслив сучасний стан та перспективи відносин між Україною та Францією. У слові-відповіді ректор університету М.З.Згуровський наголосив, що співпраця НТУУ «КПІ» з вищими навчальними закладами Французької Республіки вражає своєю динамікою. Нині діють угоди про подвійний диплом з 8 французькими ВНЗ – це найкращий показник серед договорів КПІ з університетами інших країн.

Того ж дня відбулося підписання Угоди про створення на базі НТУУ «КПІ» Українсько-французького центру університетського та наукового співробітництва. Документ скріпили підписами ректор НТУУ «КПІ» М.З.Згуровський та Надзвичайний і Повноважний Посол Франції в Україні п. Жак Фор. Серед присутніх – керівники університету та представники французьких університетів-партнерів.

Урочисте відкриття Українсько-французького центру, що розташований в к.303 6-го корпусу, відбулося 17 листопада. Сим-

Підписання Угоди

Відкриття Центру

волічну стрічку перерізували М.З.Згуровський та п. Жак Фор. Пан посол подякував керівникам університету, які знайшли можливість розмістити на своїй території цей Центр, та особисто ректору М.З.Згуровському за відданість справі університетської освіти й міжнародного співробітництва. Знаком високої якості назвав він співпрацю КПІ – відомого у світі з багатоміліардною та 40-тисячним студентським колективом технічного університету – з французькими університетами-партнерами, які також є зnanими у світі. Пан посол також подякував представникам французьких університетів за налаштованість до співпраці.

Успіхів Центру в його діяльності – інформуванні студентів і викладачів про можливості мобільних обмінів та інших напрямів діяльності – побажав присутнім і ректор НТУУ «КПІ» М.З.Згуровський. Він назвав Центр ще одним містком між Україною та Францією в галузі освіти, науки та культури, а також висловив сподівання, що кількість факультетів, що долучилися до українсько-французьких проектів, збільшуватиметься.

Н.Вдовенко

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 **Всеукраїнська науково-методична конференція**

Міжнародна співпраця

2 **Ярмарок вакансій**

Долучаємося до реалізації національних проектів

Результати першої атестації

3 **Станіслав Медведенко про студентський баскетбол**

До 200-річчя М.І.Пирогова

4 **Відкрито виставку «Таланти КПІ»**

Мистецький дебют першокурсників

Фестиваль авторської пісні «Точка зору»

«Циліндр» на сцені ЦКМ

ЯРМАРОК ВАКАНСІЙ

З 10 по 12 листопада в КПІ проходив захід, потрібний кожному студенту, – «Ярмарок вакансій», що його щороку організовує Центр розвитку кар'єри.

Більшість компаній уже стали постійними учасниками ярмарку та партнерами КПІ в інших проектах. Група компаній Fozzy Group пропонує роботу касирів, адміністраторів торговельного залу в магазинах «Сільпо». Вакансії перекладачів, менеджерів, IT-шників, маркетологів, дизайнерів та інші пропонує Advanced International Translation – компанія, що спеціалізується на технічних перекладах та програмному забезпеченні для перекладацької індустрії. Роботу в дружньому колективі пропонує «Костал Україна». Відомо усім Procter&Gamble запро-

понує як виробничі, так і управлінські посади, зазначаючи, що досвід роботи не обов'язковий. Інженерів різних профілів запрошувало до себе ТОВ «Номінал Інжиніринг». Молодих та активних менеджерів шукають ТОВ «Склоприлад», Торговий Дім «Галпідшипник». Компанія СКМ шукала програмістів, менеджерів та дизайнерів. Підприємство спеціального приладобудування «Арсенал» пропонує молодим спеціалістам вигідні соціальні умови. Також шукає аналітиків і фінансистів компанія Emst&Young. Зацікавлена у випускниках КПІ і компанія Materialise, що спеціалізується на 3D друці та програмному забезпеченні. Широкий спектр вакансій пропонує компанія «Арт-мастер», і не лише у сфері IT. Також на ярмарку був представлений Міжкорпоративний університет – проект, що об'єднує працевластців та університети, а також журнал «Сучасна освіта», тижневик «Робота і учеба».

Поки що ярмарок вакансій у КПІ маленький. Сподіваємось, що з кожним роком до нас приходять усе більше компаній, задоволених нашими випускниками.

Валерія
Добридень

Співпраця ФПМ з European Consortium for Mathematics in Industry

The European Consortium for Mathematics in Industry (ECMI, Європейський консорціум з математики у промисловості) – це європейська організація, що проводить стажування фахівців у галузі прикладної математики. Вона об'єднує більше ніж 80 університетів. Основними цілями ECMI є заохочення використання математичних моделей у промисловості, навчання прикладних математиків з метою задоволення зростаючого попиту на таких фахівців на світовому ринку праці. Європейське співтовариство високо оцінює діяльність ECMI і підтримує цю організацію через COMETT, ERASMUS, LEONARDO, SOCRATES, TMR та HCM програми.

У лютому цього року наш університет також став членом ECMI. Співпрацю з цією організацією опікується факультет прикладної математики. В рамках цієї співпраці у травні цього року наш університет відвідав віце-президент ECMI професор Університету м. Лунд (Швеція) Магнус Фонтес, а студенти ФПМ брали участь у Modeling Week (Тиждень моделювання).

Метою візиту професора Фонтеса було ознайомлення з освітніми програмами з прикладної математики в НТУУ «КПІ», з науковими досягненнями в галузі прикладної математики, напрацювання плану заходів щодо започаткування на ФПМ програми подвійного диплома з прикладної математики з Університетом м. Лунд та, звичайно, спілкування зі студентами. За участю професора Фонтеса відбувся науковий семінар кафедри ПМА, на якому з доповідями виступили

викладачі та аспіранти кафедри ПМА, зокрема про свою наукову роботу розповіли доцент П.П.Масляк та доцент О.Р.Чертов.

Modeling Week щорічно проводиться з ініціативи та під егідою ECMI. Захід присвячений вирішенню виробничих завдань шляхом математичного моделювання і цього року пройшов у вересні в Університеті Мілана (Італія). У ньому взяли участь магістранти ФПМ Ігор Терещенко та Сергій Сірик.

Організатори запропонували до розгляду практичні задачі, серед яких були такі: «Оптимальне проектування електричних машин», «Відстеження повітряного руху з використанням ефекту Доплера», «Ядерні аварії: як математики можуть допомогти врятувати життя?». Проблеми вибирались, виходячи з реальних промислових і комерційних проектів, що дало можливість студентам долучитися до сучасних проблем виробництва та технологій. Робота над кожним проектом передбачала розгляд різних підходів до розв'язання задач з акцентом на математичне моделювання як інструмент для інновацій, що веде до більш досконалих продуктів, технологічних процесів, біотехнологій, оптимізації процесів тощо. Всі проекти було завершено у вигляді усної презентації результатів моделювання та письмового звіту, що буде опублікований.

Співпраця з ECMI продовжується, що, безперечно, буде й надалі сприяти студентській науці та дозволить нашим студентам набутися досвіду міжнародної співпраці у сфері науки та інновацій.

Руслан Козачок, студент ФПМ

Лекція проф. М.Фонтеса

Нещодавно Комітетом з економічних реформ при Президенті України визначено 10 пріоритетних національних проектів розвитку держави з актуальних напрямів. Серед них: «Нова енергія», «Енергія природи», «Нова якість життя», «Чисте місто», «Якісна вода», «Відкритий світ», «Місто майбутнього», «Нова інфраструктура», «Нове життя», «Олімпійська надія». У рамках кожного з цих проектів передбачено організаційне і фінансове забезпечення практичної реалізації дуже важливих для нашої держави конкретних справ.

За окремими напрямами цих проектів науковці НТУУ «КПІ» мають чимало напрацювань на базі кафедр та разом із партнерами в рамках діяльності наукового парку, тож просто зобов'язані долучитися до їх реалізації. Це стосується, зокрема, і інформаційно-телекомунікаційних технологій. Адаптувати проект «Відкритий світ» передбачає створення національної інформаційно-комунікаційної системи на основі технології 4G. Дослідження за цим напрямом в частині високошвидкісного доступу до інформаційних мереж провадяться в ІТС і вже є приклади вдалого їх впровадження в корпусах університету, також в університеті наявні інформаційно-комунікаційні мережі, інтегровані до державних науково-освітніх мереж.

З огляду на це з ініціативи проректора з наукової роботи М.Ю.Ільченка відбулася зустріч з керівником проекту «Відкритий світ» Ігорем Федоровичем Курусом. В ході розмови з'ясувалося, що програма «Відкритий світ» складається з 4 підпрограм, що стосуються: створення національної телекомунікаційної мережі для обміну інформацією в освітнянському середовищі (державні органи – обласні – районні – сільські заклади), вона має будуватися з використанням як оптичних систем зв'язку, так і радіодоступу, що забезпечують безпроводовий доступ до важкодоступних територій

КПІ долучається до реалізації національних проектів

у межах населених пунктів; створення програмно-технічних комплексів (програмного забезпечення); напрацювання змісту (контенту) створюваного інформаційного середовища – це найбільш складний аспект, оскільки мова йде про наповнення реальною інформацією, тобто змістом підготовки фахівців, який має бути основним і задля чого, власне, створюється ця інформаційно-комунікаційна система; і останнє – маркетингові дослідження й економічний аналіз реалізації такого проекту.

Керівнику проекту «Відкритий світ» було надано інформацію про напрями і результати діяльності науковців КПІ та запрошено відвідати університет для більш докладного ознайомлення з наявними розробками, зокрема програмно-технічними комплексами, які забезпечують науково-освітню діяльність університету (серед них і мережа «УРАН», у створенні якої взяв участь наш університет для здійснення науково-освітньої діяльності на території країни). Приміром, в Інституті інформаційних технологій в освіті, який займається напрацюванням контенту стосовно вищої школи, накопичено певний досвід, що стане у пригоді при наповненні інформацією шкільних освітніх мереж.

У ході розмови, доробок НТУУ «КПІ» було визнано суттєвим, а пропозицію про участь у втіленні державних програм – своєчасною. Найближчим часом будуть здійснені організаційні заходи щодо залучення науковців КПІ до реалізації інших пріоритетних національних проектів нашої держави.

За інформацією НДЧ

Під час зустрічі

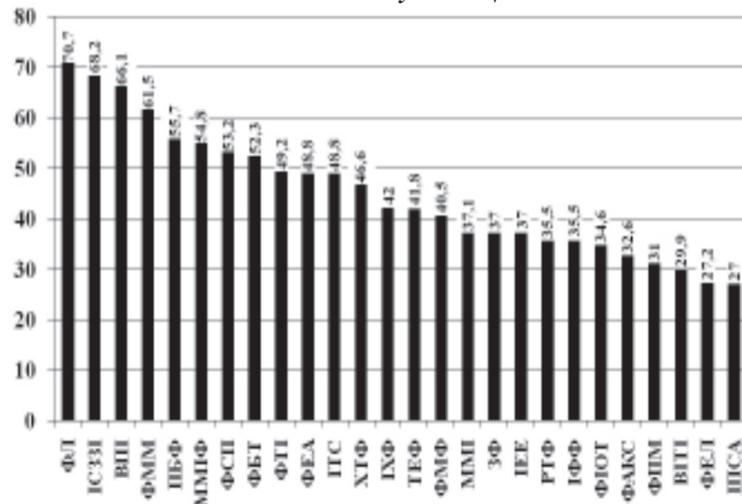
Результати першої атестації осіннього семестру

Непомітно промайнули два місяці навчання, і от уже настав час для поточного аналізу успішності навчання студентів перших чотирьох курсів. У першій атестації осіннього семестру взяли участь 1046 академічних груп, в яких навчаються 17526 студентів. Цього навчального року збільшилась кількість першокурсників, і тому вельми цікаво було дізнатись, чи зможуть вони так швидко пристосуватись до особливостей навчального процесу в нашому університеті. Результати атестації свідчать про стабільну успішність студентів першого курсу – 46,5% студентів атестовані з усіх дисциплін, що відповідає показнику 2008/2009 навчального року, але дещо менше, ніж у попередній навчальний рік. На жаль, студенти 2-4 курсів не можуть похизуватись високими показниками успішності навчання – на всіх трьох курсах відсоток студентів, які успішно склали всі види контролю, зменшився. Найбільше студентів, які мають абсолютну успішність, на ФЛ (70,7%), ІСЗІ (68,2%), ВПІ (66,1%), ФММ (61,5%). Зростає до 112 осіб кількість студентів, які неатестовані з усіх дисциплін, що майже в два рази більше за відповідний показник попереднього навчального року. Також зростає кількість студентів, неатестованих з трьох і більше дисциплін. Найбільше таких студентів на ВПІ (29,2%), 3Ф (28,9%), ФЛ (27,4%), ФІОТ (26,7%), найменше – на ВПІ (5,7%), ФТІ (7,7%), ІСЗІ (7,8%), ФММ (8,9%). Усі дані свідчать, що викладачі вимогливо ставляться до результатів навчання і якості отриманих знань під час навчального процесу. Порівняно з попереднім навчальним роком покращилась успішність іноземних студентів. На 2% збільшилась кількість студентів, які атестовані з усіх дисциплін, та на 1,7% зменшилась кількість неатестованих з трьох і більше дисциплін.

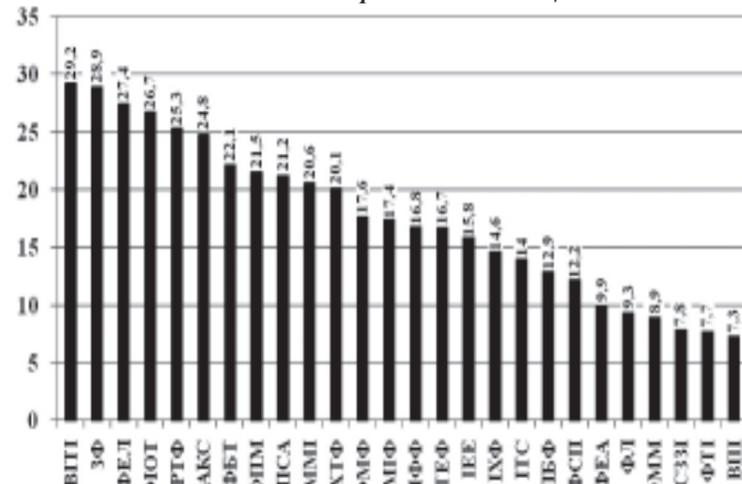
Таким чином, можна зробити висновок, що результати проведеної атестації вимагають глибокого аналізу з боку професорсько-викладацького складу університету з метою підвищення ефективності роботи зі студентами, більш активної мотивації для одержання високої якості знань шляхом ширшого залучення до науково-дослідної роботи, використання фахових знань, навичок та вмінь, розвитку особистості. Водночас студентам слід пам'ятати, що тільки глибокі всебічні знання і розвинена ерудиція можуть зробити з них фахівців сучасного рівня, затребуваних ринком праці.

Інформація департаменту
навчально-виховної роботи

Відносна кількість студентів,
атестованих з усіх дисциплін

Відносна кількість студентів,
неатестованих з трьох і більше дисциплін

Станіслав Медведенко: "У студентського баскетболу перспективи є!"

Довідка: Станіслав Медведенко народився 4 квітня 1979 р. у с. Каратичі Київської області. Зріст 208 см, вага 112 кг.

За свою баскетбольну кар'єру виступав за команди: «Денді-СКІФ» (1995-1996), «Денді-Баскет» (1996-1997), «Будівельник» (1997-1998), «Аліт» Литва (1998-1999), БК «Київ» (1999-2000), «Лос-Анджелес Лейкерс» (2000-2006), «Атланта Хоукс» (2006-2007).

Досягнення: єдиний з гравців пострадянського простору є дворазовим чемпіоном НБА (2001, 2002). Також фіналіст чемпіонату НБА (2004). Крім того, чемпіон України (2000), срібний (1998) і бронзовий (1997) призер чемпіонату України, бронзовий призер і кращий легіонер чемпіонату Литви (1999).

В НБА Станіслав Медведенко провів 249 ігор, набираючи 5,4 очка і роблячи 2,9 підбирання в середньому за гру. З 2010 року – президент баскетбольного клубу «Ведмеді КІП».

Також з вересня 2010 очолює дублюючий склад БК «Будівельник».

– Станіславе Юрійовичу, Ви вважаєтеся найтитулованішим баскетболістом України. Скажіть, що саме для Вас є баскетбол?

– Баскетбол – усе... Життя, робота, стиль життя... Все.

– Розкажіть, як саме Ви прийшли в баскетбол.

– З самого початку... дитяча школа. Знайшов мене Олександр Дмитрович Коваленко. Він дуже наполегливо над цим працював. Я опірвався тривалий час, не хотів займатися спортом, баскетболом. Потім він переконав мене, і я почав займатися баскетболом.

– Наскільки мені відомо, після перемоги БК «Київ» у 2000 році Вас визнали найкращим гравцем... Саме це стало поштовхом до того, що Ви потрапили до команди НБА?

– Ще до того, в 1999 році, коли ми їздили на літню лігу до США, де брали участь й команди НБА, мені надходили пропозиції з цієї найкращої ліги світу. Але я оцінив усі обставини і ви-

рішив, що мені ще зарано... І наступного року я ще теж не хотів їхати, але «Лейкерс» (одна з найкращих команд НБА – А.К.) принесли зразу контракт. І, зрозуміло, від такої пропозиції не відмовляються... Мало кому з гравців приносять уже підписані контракти.

– Чим відрізняється баскетбол НБА від європейського, українського?

– Усім... інфраструктура інша, інший менталітет, філософія, стратегія зовсім інша. Це зовсім інша планета.

– А зараз Ви підтримуєте стосунки з кимсь із баскетболістів, з якими грали?

– Так. По можливості, коли я приїжджаю до Лос-Анджелеса, чи перетинаємося на чемпіонаті світу, чи інших змаганнях.

– У ментальному плані, те, що Ви жили в США, багато дало?

– Звичайно. Це зовсім інший підхід до спорту, баскетболу. І зараз у цьому плані мені важко в Україні. Важко пояснити людині, яке на смак яблуко, якщо вона його не куштувала. Саме так мені доводиться пояснювати, який повинен бути баскетбол лю-

дям, які ніколи в нього не грали і його не бачили. Це важко.

– А що з американського досвіду може бути для українського баскетболу найкориснішим?

– Я вважаю, що наш менталітет, наша культура накладають відбиток. І досвід американський, європейський треба дуже акуратно впроваджувати в український баскетбол. Адже деколи певні речі, які працюють в Америці, Європі, у нас просто не працюють, тому що у нас інша життєва ситуація, інша економіка, інша країна, інші люди... Тобто, щось впроваджувати можна з певними модернізаціями.

– Чи не могли б Ви оцінити рівень, наприклад, першої четвірки українських команд?

– Важко оцінити. Адже ми сиділи дома, в Україні, а зараз УЛЕБ (європейська баскетбольна ліга – А.К.) розставить все на свої місця. Це буде певний індикатор.

– Як Ви вважаєте, створення Всеукраїнської баскетбольної студентської асоціації – позитивний крок?

– Звичайно, позитивний. Нині такий момент, коли будь-яка дія, спрямована на об'єднання, розвиток баскетболу, йде на користь і дає позитивні результати. У нас, на жаль, багато тих, хто говорить. Усі знають, як зробити, як впровадити щось, але ніхто нічого не робить. Тому будь-яка ініціатива, спрямована не на розкол, а на об'єднання, організацію якогось змагання, турніру, школи дасть тільки позитивний ефект.

– А що б Ви могли сказати про баскетбольну команду КІП? Чи має вона перспективи подальшого розвитку?

– Перспективи є завжди і над цим треба працювати. В цьому році буде потихеньку мінятися структура, різних змін ніяких не буде. У мене як у президента баскетбольного клубу «Ведмеді КІП» є декілька думок з приводу розвитку команди.

– В одному з інтерв'ю Ви зазначили, що колись ми прийдемо до того, що у нас будуть приватні школи, об'єднані з університетами і

командами Суперліги. Як Ви бачите розвиток цієї інфраструктури?

– У нас по-іншому й не може бути. На жаль, сьогодні наші команди залучають багато легіонерів. Команди відірвані від дитячих шкіл, студентського баскетболу... От і виходить така собі яма: є Суперліга, в якій грає дватри українці, всі інші – легіонери. На жаль, мало хто займається вихованням молоді. Не скажу, що ніхто. В цьому плані сприятлива ситуація в Южному, в Дніпропетровську. Вони створюють клуби, у них працюють свої школи. Вони на правильному шляху. У них саме є ця піраміда: дитяча школа – студентський баскетбол – дубль – перша команда. На жаль, така система – поодинокі випадки. І якщо приватні дитячі школи будуть співпрацювати з командами Суперліги, а команди Суперліги матимуть свої школи, – це буде тільки плюс. А так на даному етапі – просто яма. Є команди Суперліги, а дитячий баскетбол існує практично в якомусь зародковому стані. Дитячих змагань дуже мало, та й команд зовсім небагато.

– Я знаю, що Ви маєте свою школу. Розкажіть про неї.

– Так. У моїй школі гравці від 1993 р.н. і сьогодні ми вже набираємо 2001-й, 2002-й, 2003-й роки. Ми співпрацюємо з «Будівельником». Перший випуск, гравці 1993 року, вже грають там.

– Тобто, це і є та піраміда, про яку Ви говорили?

– А воно так і повинно бути. Не можна, щоб процес переривався. Людина до 20, 21, 22 років повинна прогресувати, набувати досвіду, грати, підвищувати свій рівень, а потім уже вона має їхати грати до Європи чи в НБА. Так виросте і рівень нашого українського баскетболу, національної збірної. Інакше не можна... А так десь у Вінниці, наприклад, чи навіть і в Києві, хлопці закінчують дитячі спортивні школи, а у них немає перспективи. Якщо їх взяли грати у дублі – вже добре. А якщо не взяли, якщо вони поки що не досягнули до такого рівня, то їм просто немає де грати.

– Ви є ще й тренером.

– Так.

– Тренер – це покликання чи достатньо просто ігрового досвіду, здобутого, зокрема, й за кордоном?

– Тренер – це покликання і відповідальність. Я не хочу, щоб переривався тренувальний процес. Грають випускники моєї школи. Вони шойно «вилетіли з гнізда», грають у дублі, для них це важко – працювати на такому рівні, бо для них – це новий рівень, хочеться, щоб вони прогресували...

– І останнє питання. Які Ваші плани на майбутнє? Прогнози стосовно команди?

– Поки що не знаю. Дуже багато різних ідей, різних напрямків. А як повернеться – поки що невідомо.

– І побажання молоді, що буде читати це інтерв'ю.

– Нехай ніхто не втрачає бажання, найголовніше – не розчаровуватися, далі продовжувати тренуватися, грати. Баскетбол – хороша гра, красива. Бажаю всім успіху.

– Дякую за розмову.

Розмову вів Андрій Киричок, студент ВІП

Видатний хірург, учений і винахідник

25 листопада 2010 року виповнилося 200 років від дня народження видатного хірурга, анатома, вченого, гуманіста і педагога Миколи Івановича Пирогова (1810–1881).

Він був сином військового чиновника Івана Івановича Пирогова, який служив у чині майора скарбником у Московському провіантському депо.

Освіту Микола отримав спочатку вдома, а потім у приватному пансіоні. У чотирнадцять років, за певну винагороду вмовивши священика «збільшити» йому вік на два роки й блискуче витримавши вступні випробування, Микола став студентом-медиком Московського університету.

Навчався Пирогов дуже старанно. Не задовольняючись з деяких важливих питань майже чистою теорією, він набирився професійного досвіду за допомогою незвичних для студентів і викладачів власних оригінальних методик. Так, він брав бігачий міхур, набивав його кусками крейди, підв'язував до живота приятеля, після чого майстерно звільняв міхур від крейди, старанно дотримуючись усіх потрібних підходів і розривів. Або він ховав дерев'яну тріску, що імітувала той чи інший м'яз, у рукав старого сортука, набитою ганчір'ям і, обережно працюючи скальпелем, повільно розпорював тканину, знаходив сховану тріску й вилучав її.

Пирогов на відміну від більшості вузькоспеціалізованих колег-лікарів дуже вдало поєднував досвід і знання як хірурга, так і анатома. Перш ніж робити будь-яку операцію на живій людині, він усі свої дії до дрібниць відпрацьовував на трупі. Завдяки такій методиці було врятовано тисячі й тисячі людських життів.

У ті роки будь-яке новаторство в медицині мастилися вченими зустрічалось в штики. Не раз Пирогов страждав через своє захоплення чимось новим і прогресивним. Тільки-но Микола Іванович винаходив незвичний хірургічний інструмент, яким ще не користувалися за кордоном, як тут же здіймався галас, що Пирогов надто мудре. Проте згодом створений ученим інструмент завдяки своїй зручності набував поширення й замінював традиційний. Найбільше ж невдоволен-

ня викликав його надзвичайно простий і надійний прилад для вдихання ефірних парів для загального наркозу під час складних операцій. 14 лютого 1847 року Пирогов зробив свою першу операцію під ефірним наркозом.

Наступного, 1848 року, Микола Іванович працював на холерній епідемії. Препаруючи трупи, він під мікроскопом спостерігав холерний вібрион, але не надав цьому значення. І лише через 34 роки Роберт Кох визнав холерний вібрион збудником цієї страшної хвороби.

Одного разу, коли епідемія почала спадати, Пирогов опинився на ринку. Там він побачив розсічені заморожені туші й зупинився як заворожений. Учений із захопленням дивився на замерзлі тканини, які зберегли свою природну будову. Накупивши різноманітного м'яса, у тому числі з кістками й сухожиллями, чим немало здивував продавця, і повернувшись додому, Пирогов почав розколювати і розпилювати замерзлі куски. З кожним рухом перед ним з'являлися м'язи, судини, нерви й кістки, взаємне розміщення і будова яких чудово передавали топографічні співвідношення різних тканин.

– Якщо заморозити труп, – розмірковував учений, – а потім його розпилювати шарами, зміщення органів не відбудеться й вони залишаться на своїх місцях, чого не можна досягти під час традиційної анатомічної препаратики, яка застосовується в усьому світі. З'явиться можливість чітко побачити порушення анатомії того чи іншого органу під час патологічного процесу, а отже, – цілеспрямовано, а не напівмацки, лікувати аналогічну патологію живої людини. Цей метод, винайдений ученим, отримав назву «льодової анатомії», а чотири томний атлас під назвою «Топографічна анатомія, ілюстрована розпилами через заморожені людські трупи» увічнив його ім'я.

У майстерні скульптора, що жив поруч з його будинком, ученому спала на думку ідея, яка привела до створення піпсової пов'язки. До цього часу для лікування переломів кісток широко застосовували крохмальні пов'язки, яка тривалий час не засихала, а засохнувши, нещільно прилягала до зламаної руки чи ноги, що призводило до неправильного зростання кісток, а також легко розм'якала від дощу й вогкого повітря. Піпсова пов'язка не мала цих недоліків, і невдовзі вся Європа користувалася цим винаходом для лікування будь-яких переломів.

Під час героїчної оборони Севастополя, куди Пирогов 1854 року потрапив добровольцем, він був вражений великою смертністю поранених. Відминивши «загальну чергу» легко- і тяжкопоранених, а також інфікованих хворих, учений запропонував їх сортувати і в результаті навіть порядку у наданні медичної допомоги пораненим на всіх її етапах. Особисто оглядаючи потерпілих, Пирогов давав вказівки куди й коли госпіталізувати того чи іншого солдата чи офіцера, що значно зменшувало смертність і післяопераційні ускладнення.

Саме в цей період Пирогов врятував здоров'я, а може й життя, 21-річному Дмитру Івановичу Менделєєву, якого після закінчення Головного педагогічного інституту було призначено старшим учителем природничих наук у Симферопольській гімназії. По дорозі до місця майбутньої роботи, за рекомендацією лікаря, який на той час спостерігав за здоров'ям серйозно хворого Менделєєва, майбутній учений звернувся за консультацією до знаменитого хірурга. Пирогов зразу спростував поставлений Менделєєву діагноз «сухоти» і швидко повернув його до повноцінного життя.

Дмитро Іванович назавжди зберіг почуття вдячності та захоплення Пироговим. «Оце був лікар! – часто ка-

зав він. – Наскрізь людину бачив і зразу мою натуру зрозумів».

У 1862 році М.І.Пирогов зберег поранену ногу народному герою Італії Джузеппе Гарібальді. Усі знамениті хірурги того часу одногосно пропонували ампутувати ногу, у кістці якої застрягла куля, і лише один Пирогов, ретельно оглянувши рану, категорично відкинув цю пропозицію. І сталося диво: на двадцять п'ятий день лежання пацієнта куля наблизилася до поверхні рани й була легко вилучена, а через декілька днів поранений уже міг ходити.

Своїм величезним досвідом Пирогов щедро ділився зі студентами. Багато років, перебуваючи на посаді попечителя Київського та Одеського навчальних округів, він борювався зі становими забобонами в освіті, виступав за автономію університетів і загальну початкову освіту. Саме завдяки Миколі Івановичу в Києві вперше в Росії були започатковані недільні школи. Сталося це 1859 року, коли відкрили медичну клініку Університету Святого Володимира. Основне завдання освітянської реформи Пирогов бачив у вихованні особистості, про що свідчать його слова: «Усі ті, хто готується бути корисними громадянами, мають спочатку навчитися бути людьми».

Відомий сучасник М.І.Пирогова основоположник російської наукової педагогіки К.Д.Ушинський писав: «Нарешті ми маємо серед нас людину, на яку з гордістю можемо вказати нашим дітям та онукам і бездоганним шляхом якої можемо вести сміливих наших молоді покоління. Нехай наша молодь дивиться на цей образ – і майбутнє нашої вітчизни буде забезпечено». «М.І.Пирогов не тільки збуджує в нас бажання діяльності на користь суспільства, але й народжує тверду впевненість у тим, що ця діяльність не пропаде дарма. Народ, із середовища якого виходять такі особистості, як особистість М.І.Пирогова, може з упевненістю дивитися на своє майбутнє».

...У чудового російського письменника Олександра Івановича Купріна (1870–1938) є оповідання «Чудесний

лікар», уперше надруковане в газеті «Київське слово» в 1897 році з підзаголовком «Дійсний випадок». Все описане в ньому дійсно відбулося в Києві. От зміст оповідання.

У бідному сімействі занедужав один із чотирьох малолітніх дітей. Батько, на прізвисько Мерцалов, не маючи навіть копійки в кишені, не знає, як йому далі бути. Зовсім недавно він сам перехворів на черевний тиф, і на його лікування пішли всі злиденні заощадження. Коли ж він видужав, то з'ясувалося, що він втратив роботу. Випадкових заробітків не вистачало. Через погані житлові умови вся родина мешкала в сирому підземеллі, де почали хворіти діти. Три місяці тому померла одна дівчинка, а тепер і інша лежала при смерті. У відчаї, проклинаючи життя, батько йде просити милостиню. І знезацька в парку, де він уже вирішив покінчити із собою, зустрічає незнайомця, що, із співчуттям вислухавши Мерцалова, представляється лікарем і вимагає негайно відвести його до дівчинки, що помирає. Незнайомий лікар уважно оглядає дівчинку й, призначаючи лікування, випишує рецепт. Щоб подякувати лікарю, Мерцалов просить назвати його прізвище. Але той чомусь не називає його. Мерцалов іде проводжати лікаря, а коли вертається, то під чайним блюдцем разом з рецептом знаходить кілька великих кредитних білетів. А коли він одержав з аптеки ліки, то відразу дізнався прізвище свого благодійника: на прикріпленому до пляшечки з ліками аптечному ярлику було написано: «За рецептом професора Пирогова».

О.І.Купрін не вигадав розповідь, а описав випадок, що дійсно мав місце в житті людини, яка розповіла йому цю зворушливу історію. «Чудесним доктором» був Микола Іванович Пирогов. Свою життєву позицію, свій світогляд Пирогов виразив у словах, які належать йому і які він виніс в епіграф до статті «Питання життя»: «До чого ви готуйте свого сина? – хтось запитає мене. Бути людиною, – відповім я». Микола Іванович міг так сказати, тому що все своє життя він був людиною.

Ігор Мікульонко

Відкрито виставку «Таланти КПІ»

11 листопада у виставковій залі 7-го корпусу НТУУ «КПІ» відкрилася перша частина щорічного мистецького конкурсу «Таланти КПІ», де представлені роботи у жанрах «Живопис», «Графіка», «Декоративно-прикладне мистецтво» та «Вишивка». Близько 650-ти робіт 89-ти митців-аматорів. Серед учасників виставки – студенти, викладачі, співробітники нашого університету, а також його випускники. Як завжди, багато цікавих робіт представили студенти ВПІ, учні художньої студії «Гармонія», якою керує художник В.В.Веселка, і студії «Інновація», якою керує І.А.Шеховцова. Уже

втретє у виставці беруть участь учні політехнічного ліцею. Цього року вони виставили малюнки. Є дуже цікаві роботи з вишивки. Серед творів декоративно-прикладного мистецтва багато гарних прикрас з бісеру.

Через два тижні журі назве переможців у різних номінаціях. А поки що підсумки виставки підводять глядачі. Дехто подумки, дехто ділиться своїми враженнями з усіма, роблячи записи у книзі відгуків. Ось деякі з них.

«Виставка неймовірна! Я в захваті від усіх робіт. Всі учасники молодці!»

«Вражаюче! Ще не вмерла... І може не вмере, якщо технічна мова може так держати!»

«Виставка просто чудова! Спасибі організаторам!»

«Дуже сподобалась виставка. Вражає кількість талановитих лю-

дей серед студентів і працівників КПІ».

«Ще не вмерла Україна, якщо такі таланти в ній є».

«Виставка вражає своїми розмірами і різноманітністю робіт!»

«Я просто вражена талантами наших студентів... Мені самій захотілося творити».

Виставка і записи наочно доводять – в нашому університеті є талановиті митці і чудові глядачі, не байдужі до краси, у яких споглядання прекрасного викликає бажання творити. Будемо творити!

М.Петренко

36 ТОЧОК ЗОРУ

Шапка комедіанта, солом'яний брилик, молодіжний блайзер і військовий картуз прикрашали сцену зали, де 10 листопада проходив Відкритий фестиваль авторської пісні НТУУ «КПІ» «Точка зору». Відбувалося все в Малій залі Центру культури та мистецтв. «Це символічне відображення мети фестивалю – поділитися свіжими точками зору на життя і все в ньому», – пояснює директор фестивалю, заслужений працівник культури КПІ, керівник КПІшної галереї «ЕХО» Володимир Пушкін.

Фестиваль проходив 10 листопада о 17-й годині. Студенти дванадцяти київських вишів під акустичний супровід виконували власноруч написані пісні.

Організатори заходу – НТУУ «КПІ», департамент навчально-виховної роботи та клуб авторської пісні «Енергія Художнього Образу» ЦКМ НТУУ «КПІ».

Щоб потрапити на «Точку зору», конкурсанти проходили попередній відбір у своїх ВНЗ.

Ведучими фестивалю були студенти: Юлія Лавриненко з КПІ та Денис Мусаєв із Національного університету харчових технологій.

Захід проходив уже вдруге. За словами керівника фестивалю Володимира Пушкіна, цьогорічна «Точка зору» від попередньої відрізняється масштабом. Якщо 2009-й зібрав 18 виконавців, то цей рік – уже 36.

Конкурс оцінювали заслужений артист України, керівник театру «Кіноактор» Ігор Слободський; музикант Будинку актора Інна Труфанова; соло-гітарист

Костянтин Карачун; керівник клубу авторської пісні «Росто» Аркадій Голубицький; керівник бардівського фестивалю «Відкриті небеса» Едуард Драч; почесний гість Міжнародного фестивалю авторської пісні південного узбережжя США Володимир Семенов; студентка КНУ ім. Т.Г.Шевченка та минулорічна учасниця «Точки зору» Олександра Суворова.

Учасники журі також виконували свої пісні. Неочікуваним поворотом цьогорічної «Точки зору» став показ власних колекцій одягу та взуття від молодих дизайнерів Студентського будинку моди. Свої роботи демонстрували Анна П'ятикоп, Юлія Ткалун і Юлія Кукош.

«Не відчувалося, що «Точка зору» – це конкурс, змагання. Просто фестиваль, де талановиті люди діляться своєю творчістю, намагаються передати те, що відчували самі, коли писали свої пісні, поділитися своїми почуттями, думками, поглядами. І в них виходить», – ділиться враженнями студентка КПІ Наталя Литвин.

Критеріями оцінки конкурсантів були якість тексту, музики та вокалу. Журі відзначас високий рівень підготовки учасників. Зокрема Інна Труфанова,

працівник Будинку актора, говорить: «Якщо на фестивалі минулого року мене як автора-виконавця і як людину загалом вразило чоловік 5, то цього року – мабуть, кожен другий».

Член журі Олександра Суворова додає: «У виступах студентів відчувалася гармонія, вміння захопити аудиторію. А це, однозначно, головне».

За підсумками фестивалю визначено переможців конкурсу. Звання лауреата – таке собі Гран-прі – отримала студентка Київського національного університету технологій та дизайну Анастасія Кожевникова.

Перше місце посів Єгор Буцикін із КНУ ім. Т.Г.Шевченка. Друге місце розділили гурти «Радіо Африка» (НТУУ «КПІ») та «Суттєве значення» (НПУ ім. М.П.Драгоманова). Через суперечки щодо визначення найкращих третє місце вирішили не призначати.

Дипломи також отримали: за краще музичне рішення – «12 аркушів мого життя» із НТУУ «КПІ»; за кращу ліричну пісню – Світлана Патра з ВМУРОЛ «Україна»; за кращу студентську пісню – дует «Я» з НТУУ «КПІ»; за артистизм виконання – гурт «Х-проект» із НПУ ім. М.П.Драгоманова; за високу громадську позицію – Дмитро Петренко із ВМУРОЛ «Україна»; за кращий сценічний образ – Наталя Карнаух з НПУ ім. М.П.Драгоманова; за краще поетичне відображення – Микола Карлаш із Київського національного університету технологій та дизайну; за яскравий дебют – Олександр Боднар із НТУУ «КПІ»; за кращу патріотичну пісню – Олександр Сирод із НПУ ім. М.П.Драгоманова; за збереження народних традицій – Олександр Бережний із НМУ ім. О.О.Богомольця; за виконавську майстерність – Валерія Осінцева із Українського державного університету фінансів та міжнародної торгівлі.

Лауреат конкурсу Анастасія Кожевникова говорить, що на перемогу не чекала. Натомість Катерина Ляхова, якої немає серед переможців, каже протилежне: «З рішенням журі абсолютно згодна».

Решта учасників отримали дипломи «За участь і вагомий внесок у розвиток авторської пісні».

Анюта Камонгар

Анастасія Кожевникова

Гурт «Суттєве значення»

Мистецький дебют першокурсників

Часто далекі від життя КПІ люди помилково вважають, що в нашому виші «вироснуть» виключно технарів – людей, здібних лише до операцій з цифрами. Однак кожного року, з прибуттям на навчання нового першого курсу, ми можемо сміливо заявити, що КПІшні інженери – і творчі, і талановиті. Підтвердженням тому став конкурс «Дебют першокурсника-2010». Підтримати та заохотити новачків зголосився профком студентів та аспірантів КПІ, тож спільними зусиллями профспілки і команди ЦКМ 21 жовтня відбулась надзвичайно вдала «перша спроба».

Прискіпливе журі у складі працівників ЦКМ на чолі з директором В.А.Руденко оцінювали таланти тринадцяти молодих учасників з ГЕФ, ФАКС, ФБТ, ММІ, РТФ, ВПІ, ФЛ. Особливо відзначилася «лінгвістика», делегувавши на конкурс найбільшу кількість учасників. Незважаючи на це, представники інших факультетів також отримали нагороди: Відзнака журі – Юлія Кравченко (ФЛ),

Артистичний дебют – Аліна Труфанова (ФЛ), Вокальний дебют – Ірина Велес (ВПІ), Відкриття року – Даніель Небенюк (РТФ), Поетичний дебют – Юлія Торговцева (ВПІ). Поки що «Дебют першокурсника» збирається невеликою компанією, але тим самим створює теплу душевну атмосферу, і спонукає молоді обдарування прагнути наступних перемог.

В.Волинська

«Циліндр» на сцені ЦКМ

27 жовтня на сцені ЦКМ КПІ відбувся спектакль «Циліндр». Це вже друга постановка театру-студії, що діє при ЦКМ КПІ, художнім керівником якої є М.М.Вороненко, актор Київського академічного молодого театру.

Спектакль здивував мене у всіх значеннях цього слова. Беззаперечно чудовою була гра акторів Євгенія Бульди, Ганни Циркаль, Євгенія Качана, Івана Якимова, Олександри Гавриленко та Кирила Марікуци. На найвищому рівні виконали свою роботу режисер-постановник М.М.Вороненко, режисер Л.П.Дементьєва (заслужена артистка України) та художник О.Толок. Ефект від побаченого був настільки вражаючий, що я зрозуміла лише на виході з ЦКМ, що на сцені грали аж ніяк не професійні актори.

Мені особисто було приємно спостерігати за грою акторів, але сюжет п'єси Едуардо де Філіппо «Циліндр» мені видався дещо екстравагантним для стін навчального закладу. Психологічна комедія розповідає про дві

подружні пари, які заробляють гроші дуже незвичайним способом: одна з жінок заманює чоловіків до своєї квартири, бере у них гроші за майбутні втіхи і показує труп свого чоловіка. Нещасні залицяльники від страху перед померлим тікають, полишивши і гроші, і звабницю. Чоловік насправді лише прикидається мертвим. Але одного разу знаходиться мільйонер, який не виявляє страху перед покійником і пропонує жінці півмільйона за її ласку. Обидві подружні пари намагаються обрати: гроші чи честь жінки? Рятують дітки те, що мільйонер заснув і, перевершивши годинник, хитруни переконали чоловіка, що він уже отримав те, за що заплатив гроші. Однак головна героїня-звабниця говорить, що якби мільйонер не заснув, то все б сталося, а присутні так само, як і зараз ділили б між собою гроші.

Наступним спектаклем театру-студії стануть «Маленькі трагедії» О.С.Пушкіна. Чекайму з нетерпінням.

Валерія Добричєв

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

☎ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
✉ gazeta@kpi.ua
гол. ред. 406-85-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ІГНАТОВИЧ

Провідний редактор
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка
Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір
О.В.НЕСТЕРЕНКО

Коректор
О.А.КІЛІХЕВИЧ

Реєстраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.
Друкарня ТОВ «АТОПОЛ-інк»,
м. Київ, бульвар Лепсе, 4
Тираж 2000

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.